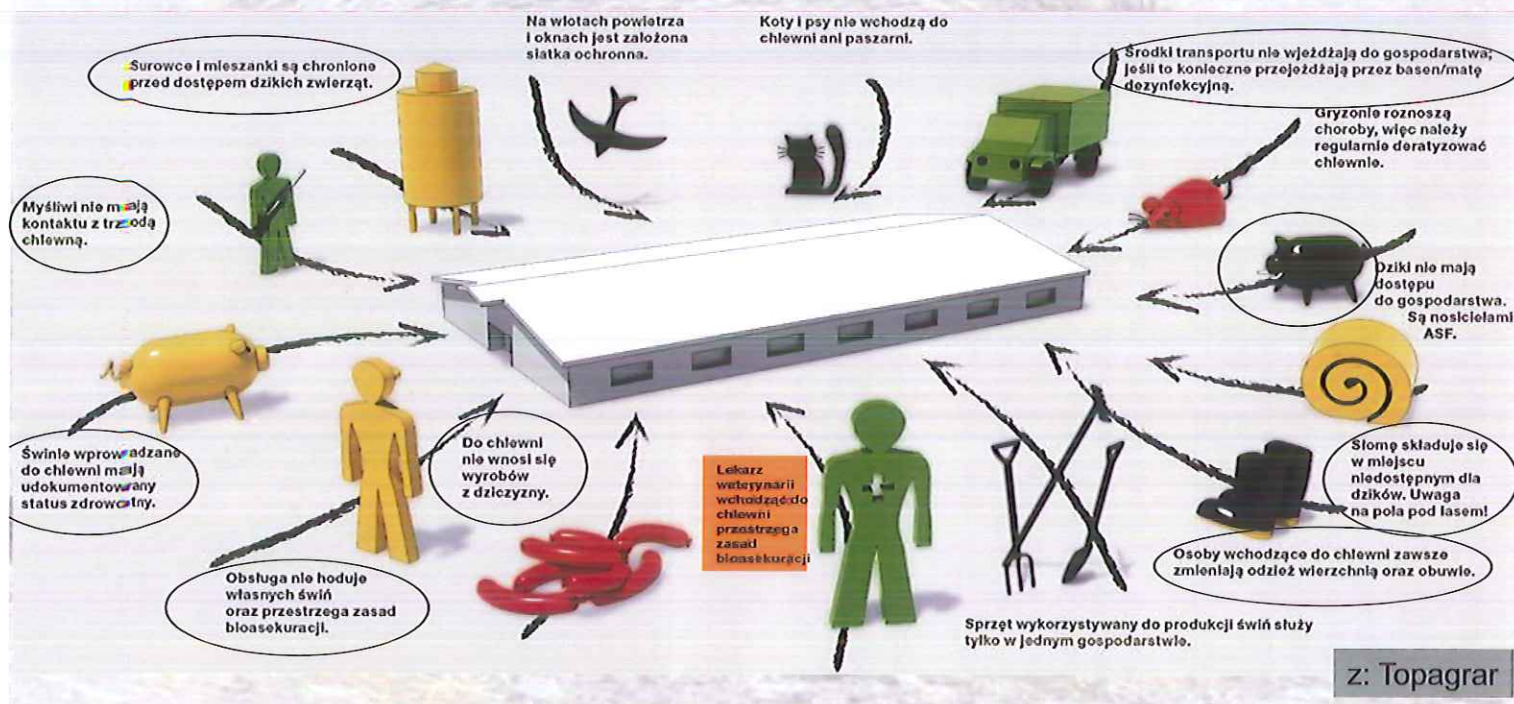

Brak przestrzegania zasad bioasekuracji w każdym stadzie świń, bez względu na ilość zwierząt, stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa epizootycznego danego obszaru.

Nie można twierdzić, że małe stada stanowią znikome ryzyko ASF.

BIOASEKURACJA to najlepsza i najtańsza metoda pozwalająca na zapewnienie właściwego zdrowia zwierząt i jest podstawą ochrony stada przed ASF i innymi zagrożeniami biologicznymi.

Przyczyny ognisk ASF

Głównym celem bioasekuracji jest stworzenie warunków izolacji chlewni od świata zewnętrznego i ograniczenie możliwości przeniesienia czynników zakaźnych za pomocą: odzieży, sprzętu wykorzystywanego w innych pomieszczeniach inwentarskich, braku utrzymywania mat dezynfekcyjnych w stanie zapewniającym skuteczność działania środka dezynfekcyjnego.

Obowiązki wynikające z przepisów prawa dotyczących bioasekuracji: skuteczne maty dezynfekcyjne, prowadzenie rejestrów posiadanych świń, osób wchodzących do pomieszczeń inwentarskich, środków transportu do przewozu świń, padliny i pasz, utrzymywanie świń w odrębnych pomieszczeniach i niemających bezpośredniego przejścia do pomieszczeń z innymi zwierzętami kopytnymi, zabezpieczenie budynku, paszy dla świń oraz ściółki przed dostępem zwierząt wolno żyjących i domowych, stosowanie odzieży i sprzętów wyłącznie do pracy w pomieszczeniach, w których utrzymywane są świnię, bieżące odkażanie i oczyszczanie narzędzi i sprzętu do obsługi zwierząt. Zakazane jest również: wnoszenie i wwożenie na teren gospodarstwa zwłok dzików, tusz dzików, części tusz i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pochodzących od dzików oraz materiałów i przedmiotów, które mogły zostać skażone wirusem afrykańskiego pomoru świń.

Środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do ASF - Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE: strefy

Obszar ochronny – określony zgodnie z zapisami części I załącznika Decyzji KE 2014/709/UE – tzw. STREFA ŻÓŁTA – BRAK przypadków ASF u dzików i ognisk ASF na terenie gospodarstw hodowlanych.

Obszar objęty ograniczeniami – określony zgodnie z zapisami części II załącznika Decyzji KE 2017/709/UE – tzw. STREFA CZERWONA – występują przypadki ASF u dzików; brak ognisk ASF na terenie gospodarstw hodowlanych.

Obszar zagrożenia – określony zgodnie z zapisami części III załącznika Decyzji KE 2017/709/UE – tzw. STREFA NIEBIESKA – występują przypadki ASF u dzików; występują ogniska ASF na terenie gospodarstw hodowlanych.

Tylko współdziałanie wszystkich stron uczestniczących w produkcji trzody chlewnej i mięsa, myśliwych i leśników oraz nadzoru weterynaryjnego, po zrozumieniu i wykonywaniu swoich obowiązków daje szansę uniknięcia tragedii, jaką byłby ASF w rejonach o największej produkcji trzody chlewnej w Polsce.